

[Bernhard Baunsgaard]

Som bevis for sin mærkelige fremstilling af visse begivenheder anførte hr. Rahbæk Møller, at det var det radikale venstre og mig, der skulle være anledning til, at ministeren stiller et ændringsforslag under nr. 2 om antallet af skibe, der ikke omfattes af afskrivningsloven, og man kan vel få en fornemmelse af, hvordan det i øvrigt forholder sig, når jeg meddeler, at det radikale venstre vender sig skarpt imod muligheden for at udvide leasingadgangen fra 10 til 30 parthavere. Så sandt var det, og så sandt var det øvrige, som hr. Rahbæk Møller anførte.

Derefter skal jeg holde mig til lovforslaget. Jeg vil gerne sige lidt mere om dette ændringsforslag fra ministeren, hvor ministeren foreslår, at anpartsskibe nu er undtaget, såfremt det kun omfatter anpartar op til 30. Det oprindelige forslag havde op til 10. Det kan være velbegrundet, for ellers ville ministeren gribe meget hårdt ind i ejerforholdene til danske fiskerskibe, men vi må fra den radikale side stærkt gå imod, at man sætter tallet op fra 10 til 30. Det er en ny åbning af leasingadgangen, en åbning, som vi ikke under nogen omstændigheder kan forsvare.

De, der kan huske lidt tilbage, ved, at leasing med hensyn til skibe jo typisk startede med det, der dengang blev kaldt trusserederier. Vi ønsker ikke at åbne denne adgang. Nu må vi være færdige med det.

Jeg forstår vel, hvad det er, der har bevæget ministeren – det er vel henvendelsen fra Rederiforeningen af 1895 og andre – og jeg vil gerne herfra sige, at jeg beklager, at ministeren ikke har opfattet de signaler, som jeg ved er givet. Jeg har gennem samtaler med skattepolitikere fra flere forskellige partier fået den klare opfattelse, at der var overordentlig megen forståelse for at give ministeren dispensation for anpartsskibe, såfremt disse anpartsskibe blev bygget af partrederier, kommanditselskaber og interessentskaber.

Vi mener fortsat, at disse ejerforhold bør være undtaget; det vil være et alt for hårdt og urimeligt slag mod den danske småskibsflåde, hvis det ikke fortsat kan organiseres som partrederier.

Jeg forstod på ministeren, at ministeren ikke kan anbefale en dispensationsbevilling på det grundlag, der hidtil har været fremme, men jeg vil meget kraftigt opfordre ministeren til efter nytår at sætte sit system i gang med at behandle en mulighed for, at vi igen

åbner for partrederier. Hvis ministeren opstiller en klar definition af, hvad det er, vi ønsker, tror jeg, det må være muligt at give ministeren en dispensationsadgang.

Blandt de nye ændringsforslag – og det er jo først og fremmest nr. 5 og nr. 6 – er nr. 5 et kraftigt indgreb mod leasing med hensyn til fast ejendom. Det er klart, stringent adskilt, hvad det drejer sig om, og må være overordentlig let at administrere.

Nr. 6, der er en genfremsættelse af tidligere forslag fra socialdemokraterne, finder jeg derimod må blive overordentlig vanskeligt at administrere, fordi aktiver, står der, der indgår i en fælles udlejningsvirksomhed, er omfattet af loven. Jeg forstår meget vel hensigten, men jeg tvivler stærkt på, at de folk, der er optaget af skattetænkning og ikke har en meget let adgang til at omgå bestemmelsen, ved f.eks., at bare fordi man ansætter en mand til at stå for udlejningsvirksomheden og betale ham for det, kan man jo ikke beskæftige ham fuldtids, og så må han kunne beskæftiges af andre også; dermed mener jeg, det ikke bliver muligt at administrere loven. Jeg er desværre bange for, at vi her har et eksempel på en lovbestemmelse, som er uklar, og som derfor vil give anledning til megen skattetænkning. Men hvis ministeren mener, at den er meget klar og nem at administrere, og at der ikke kan findes omgåelsesmuligheder, er der naturligvis adgang til at imødegå mig.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er glad for at høre hr. Bernhard Baunsgaard sige, at det radikale venstre vil stemme imod udvidelsen af antallet af mulige parthavere fra 10 til 30. Det havde jeg nu egentlig også forventet; så meget godt tror jeg da om de radikale.

Men jeg må stadig væk fastholde, at ministerens forslag jo er provokeret af hr. Bernhard Baunsgaards snak om partredere, som hr. Bernhard Baunsgaard gentager her. Hr. Bernhard Baunsgaard tror åbenbart, at partredere er sådan noget godt og småt og historisk i modsætning til interessentskaber og kommanditselskaber, men sagen er – og det fik vi jo grundigt dokumenteret under udvalgsarbejdet – at partrederier fuldt ud lige så godt som interessentskaber, kommanditselskaber og andet kan bruges til leasingfidu-